

அத்தியாயம் 1

ஒப்புரவாகுத-ன் தத்துவமும் மெய்த் தன்மையும்

வேதாகம கருத்துப்படி இந்த ஒப்புரவாகுதல் கிறிஸ்தவ அடிப்படைக் கொள்கை-இதைக் குறித்து மூன்று வித கருத்துக்கள்-பூர்வீக பாரம்பரிய கருத்து, நவீன கருத்து; இவ்விரண்டையும் இணைத்து இசைவுபடுத்தும் வேதாகம கருத்து-பரிணாமக்கொள்கை ஒப்புரவாகுத-ன் உண்மைக்கு விரோதமானது-தேவநீதி நிறைவேறுதலுடன் ஒப்புரவு-வளர்ந்து வரும் சபையுடன் ஒப்புரவு-வருங்கால உலகத்துடன் ஒப்புரவு-இடைக்கால சிங்காசனமும் இராஜ்யமும் நீக்கப்படும்போது மாபெரும் இறுதி விளைவு.

கிரிஸ்தவ மதத்தில் ஒப்புரவாகுத-ன் கொள்கையே, அடிப்படையாக அமைகிறது. தெய்வீக அறிவிய-ல் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருப்பதால் இந்தப் பாடத்தைத் தெளிவாய் அறிந்திருத்தல் அவசியம். இதை எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். பொதுவாக ஒப்புரவாகுதலை எல்லாரும் விசுவாசித்தாலும் அறிந்து உணர்ந்திருப்பவர் வெகுசிலரே. இதைப்பற்றி பலதரப்பட்ட கருத்துக்களும் கொள்கைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்தா வண்ணம் சொல்லப்படுவதால் விசுவாசம் சரியான, நிலையான விசுவாசமாயிராமல் பலவீனப்படுகிறது. மாறாக, இந்த மிக முக்கியமான பாடத்தை தேவ வார்த்தை கூறுகிறபடி எக்கோணத்தி-ருந்து பார்த்தாலும், தெய்வீக மீட்பின் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாக விசுவாசத்தில் வேர் கொள்ளச் செய்கிறது. விசுவாச அஸ்திபாரம் சரியான கொள்கையில் நிறுத்தப்படவேண்டும்.

அதனால் சரியான விசுவாசத்தின் சத்தியத்தையும், அதற்கெதிரான நம்பிக்கையையும் வேறுபடுத்தி பார்க்க முடியும். அடிப்படையான விசுவாசம் சரியாக ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டால் மேற்கொண்டு அதன் மேல் கட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு விசுவாசக் கிரியைகளும் அடிப்படையோடு இசைந்து இருக்கும். அதனால் மேற்கொண்டு கட்டப்படுகிற யாவும் பரிபூரணமாக அமையும். எந்தவொரு கருத்தும், கொள்கையும் இந்த ஒப்புரவாகுதல் என்கிற உரைகல்லுடன் உரசிப் பார்த்து அதன் மூலம் அவைகள் உண்மையிலேயே தங்கமா, பித்தளையா எனத் தீர்மானிக்கலாம். ஒப்புரவாகுதலைக் குறித்த இரு பொதுவான கருத்துக்கள் :

1. பாரம்பரிய நோக்கின்படி தெய்வீகச் சட்டத்தை மீறியதால் மனிதன் தேவ கோபாக்கினைக்குள்ளானான். ஆனாலும் தேவ நீதியால், பாவியாகிய அவனுக்கு ஒரு மீட்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் ப-யினாலே அவன் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பும் மீட்பும் உண்டாயிற்று. பாவியை, தேவனுக்கு ஏற்றவனாகச் செய்வதே ஒப்புரவாகுதலுக்குரிய முழுப் பணியின் நோக்கம்.

2. ஒப்புரவாகுதலைப் பற்றி பாரம்பரியமல்லாத மற்றகருத்து இந்தப் பாடத்தை எதிர்ப்புறத்தி-ருந்து காண்கிறது. (ஒருசில காலங்களில் ஒருத்துவக்காரர்களும், எம்மதமும் சம்மதமே என்பவர்களும் சொல்-க் கொண்டிருந்த இந்தக் கருத்து தற்போது வேகமாக எல்லா கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்களிலும் நம்பப்படுகிறது.) அதன்படி பாவியின் பாவத்திற்காக ஒருப- தேவையில்லை என்று அனுமானிக்கிறது. தேவ கோபத்தை, மரணத்தீர்ப்பை, தேவ சாபத்தை அசட்டை செய்கிறது. அதன்படி ஒப்புரவாகுதல் தேவையில்லை என்றும், எந்தத் தடையுமில்லாமல் மனிதன் தேவனை அணுகலாம் என்றும் கூறுகிறது. ஆனால் மனிதன் பாவத்தை விட்டுவிட வேண்டும், நீதியைத் தேடிட வேண்டும் என்ற இவ்விரண்டின் மூலம் தேவனோடு ஒப்புரவாகி விடுகிறான் என்பது கருத்து. இதனால் இந்த ஒப்புரவாகுதலை எந்த முறைகளையும் பின்பற்றாமல் மனுக்குலம் பெற முடியும், தன் பாவங்களுக்காக வருந்தி திருந்தினால் மட்டுமே போதும், அல்லது நிபந்தனை இல்லாமல் தேவ மன்னிப்பை பெறலாம் என்பது அவர்களது கருத்து.

இத்தவறான அனுமானத்தின்படி பார்க்கும்போது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி அவரது போதகத்தால் பாவத்தைவிட்டு நீதிக்குத் திரும்பும்படி கூறப்பட்ட ஆலோசனைகளால் ஒப்புரவாகுத-ல் பங்கு கொள்கிறான் என்ற கருத்து தவறாகிறது. ஆனால் பாவத்திற்குப் பரிகாரமான ப-யாக ஈடுப- என்ற கருத்தில் அல்ல.

3. நாம் ஏற்றுக் கொள்கிற வேதாகம கருத்தை வேத சாஸ்திரிகள் கவனியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். முன்கூறப்பட்ட இரண்டையும் சேர்த்து வேதாகமப்படி ஒப்புரவாகுதல் என்றால் என்ன என்பதைக் குறித்து தெளிவாகக் காண்போம்.

a) மனிதன் பூரணமாக தேவசாய-ல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். மனப்பூர்வமாக கீழ்ப்படியாமையால் அந்த நிலையி-ருந்து விழுந்து கோபாக்கினைக்குட்பட்டான். இதுவே சாபம். இதனால் முழு மனுக்குலமும் கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளாக கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக ஆனார்கள். - எபேசி 2:2,3

b) தேவன் தமது பிரமாணத்தின்படி, கீழ்ப்படியாத சிருஷ்டியை நியாயப்படி மரணத்தால் தண்டித்தார். இப்படி இரக்கமில்லாமல் 4000 ஆண்டுகள் கழிந்தன. இருந்தபோதிலும், தம்முடைய நீதி, நியாயத்துடன் அன்பையும் மனதுருக்கத்தையும் இணைத்து இறுதியாக ஒரு மீட்பின் திட்டத்தை தண்டனைக்கு ஈடாக, ஒரு மாற்றாக ஏற்படுத்தினார். இதன்மூலம் தேவன் தம்முடைய நீதியை நிலைநாட்டுகிறவராகவும், அதே சமயத்தில் இயேசுவினிடத்தில், விசுவாசமாயிருக்கிறவர்கள் நீதிமானாகிறதற்கும், ஏற்ற காலத்திலே கிறிஸ்துவை கிருபாதார ப-யாக ஏற்படுத்தினார். (ரோம. 3:25,26) இத்திட்டத்தின்படி நீதி பிறழாமலும் அதே சமயத்தில் ஆக்கினைக்குட்பட்டவர்கள், அதி-ருந்து விடுபடவும் செய்தால், தெய்வ அன்பு, ஞானம், வல்லமை, வெளியரங்கமாவதுடன், தேவ தூதருக்கும் மனுக்குலமாகிய அவருடைய சிருஷ்டி முழுமைக்கும், ஆசீர்வாதமான சிலாக்கியத்தையும் பாக்கியத்தையும் உண்டாகச் செய்தார். எபேசி 3: 9-12

c) முதல் தகப்பனாகிய ஆதாமின் மீறுதலுக்காக, தெய்வீகத்

திட்டத்தின்படி நமது அருமை மீட்பர் மரிக்க வேண்டியதாயிற்று. “எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்த மனுஷனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே, இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கி வருகிறது.” - 1 தீமோ. 2:6

d) பாவங்களுக்காகச் செலுத்தப்படும் ப-யினாலே ஒப்புரவாக்குத-ன் பணி முழுமை பெறாது. சரியான நீதி முறைப்படி ப- ஈடாக இருக்க வேண்டும். பாவத்திற்கு ஈடாக ப- செலுத்தும் போது அதுவும் நீதிக்காகச் செலுத்தப்படும்பொழுது அது மனிதன் கணக்கில் எழுதப்பட வேண்டும். இந்த ஈட்டிற்கு மனிதன் கடன்பட்டுள்ளான். இந்த கடன் கணக்கு முழுமையாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கணக்கிற்கு மாற்றப்படுகிறது. ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்து நீதியாக ஆதாமுக்காகவும், அவனது சந்ததிக்காகவும் தனது ஜீவனை கொடுத்தார். இப்படிப்பட்ட தம்முடைய விலைமதிப்பற்ற இரத்தத்தால் ஆதாமின் சந்ததியை கிரயத்துக்கு வாங்கிக் கொண்டதால் இயேசு எல்லாருக்கும் ஆண்டவரும் கர்த்தருமாயிருக்கிறார். ரோம 14:9

e) ஆதாமிற்கும் அவன் வழியில் வந்த அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்ட மரணத்தீர்ப்பானது மாற்றி எழுத முடியாததாக இருந்தது. ஆதாமின் இனம் முழுமையாகச் செத்துக் கொண்டே சாகவேண்டியதாக இருந்தது. இதற்கு மாற்று வழியே இல்லாமல் இருந்தது.

f) விழுந்து போன மனுக்குலம், மீண்டும் தேவ நீதி, நியாயத்தை அடையக்கூடாத, நிலையில் இருந்தது. ஆனால், பிதாவின் பிரதிநிதியான இயேசு கிறிஸ்து பிதாவின் திட்டப்படி தேவநீதியை நிறைவேற்ற முன்வந்து நீதியாகப் போதித்தல், சீர்திருத்துதல், மீண்டும் புதுப்பித்தல் ஆகிய பணிகளைச் செய்து விழுந்துபோன மனுக்குலத்தை நீதி நியாயத்திற்கு, உட்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். ஏற்கனவே ஆக்கினைக்குட்பட்ட மனுக்குலம், தேவ நீதியால், சீர்திருத்தப்பட்டு பூரணப்படுத்தப்பட்டு சரியான நீதியின் நிலைமைக்கு இறுதியில் மாற்றப்படும்.

g) தேவனிடத்தி-ருந்து மனிதனை ஆரம்பத்தில் இந்த தேவ ஆக்கினைத் தீர்ப்பே பிரித்தது. மனுக்கள் 6000 ஆண்டாக,

மேன்மையான நிலைமையி-ருந்து விழுந்து, பிரிந்து சீர்கெட்டு, தீய செய்கைகளால் தேவனுக்கு விரோதமானவர்களாக ஆகிவிட்டனர். தந்திரமுள்ள, விரோதியான சாத்தானாலும், அறியாமையாலும், மூட நம்பிக்கைகளாலும், தெய்வீக சபாவமும், தெய்வீக திட்டமும் மனிதருக்கு, மிக தவறாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. தெய்வீக அருளையும், மன்னிக்கும் மாண்பையும் மறக்கக் கூடிய அளவு, கவனிக்காமல் விடப்பட்டுவிட்டன. இயேசுவின் மீட்கும் கிரயத்தை தேவன் ஏற்றுக்கொண்டு, பாவினை மன்னித்து அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனை அருளிச் செய்ய அவரது ஈடுப-யே முக்கியக் காரணமாக இருந்தது. இந்த நற்செய்தியைப் பெரும்பாலான மனிதர்கள் தங்கள் மந்தமான விசுவாசத்தால் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. எல்லா ஜனங்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிற சாத்தானின் வஞ்சகத்தால் சிலர் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். (வெளி 20:3) ஏனெனில் அவர்கள் தேவன் ஒருவர் உண்டு என்று விசுவாசிப்பதில்லை. வேறு பலர், தேவன் அன்பும், கிருபையும் இல்லாதவராக, நித்தியத்திற்கும் எல்லாரையும் வாதிக்கின்ற வல்லமை பொருந்தியவராக இருக்கிறார் என்றும் எண்ணுகிறார்கள். வேறு சிலர் குழப்பமான பாபேலைப் (குழப்பம்) போல தெய்வ சபாவத்தை மாறுபாடான சபாவமென நினைக்கின்றனர். இன்னும் பலர், எதை விசுவாசிப்பதென்றும் அறியாமல் இருக்கின்றனர். வேறு பலருக்கு தேவனுக்குச் சமீபமாக நெருங்குதல், அவர்களது அறியாமையினாலும் பயத்தினாலும் தடைபடுகிறது. இவ்வளவு மாறுபாடானவற்றிற்கு மத்தியிலும் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தேவனண்டையிலே நெருங்க தங்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்களோ மிகச் சிறுபான்மையோராகிய சிறுமந்தை மட்டுமே.

h) எனினும் பாவங்களுக்கு செலுத்தப்பட்ட ப-யோ சிலருக்காக அல்ல, எல்லாருக்குமாகும். ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் நற்செய்தியாகிய தேவ கிருபையின் கீழ், சிருஷ்டிகரோடு ஒப்புரவாகுதலை, தனது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் எல்லோரையும் மீட்ட அவரை எல்லாருக்கும் அறியச் செய்வதே தெய்வீக திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

i) இதுவரை இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் பயனைச் சபை மட்டுமே அடைந்தது. ஆனால் வேதகாம போதனையின்படி இந்த சபை, இராஜீகமான, பிரதான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்துவுடனே கூட, ஒரு ஆசாரிய ராஜ்யமும், ராஜீக ஆசாரியக் கூட்டமுமாக அயிரவருட ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த ராஜீக ஆசாரிய கூட்டம், பரலோக ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது பூமியின் சகல குடும்பங்களையும் தற்போது சாத்தானால் குருட்டாட்டத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள தவறுகள், தீமைகள், எல்லாவற்றினின்றும் நீக்கி, தேவனோடு ஒருமனப்பட்டு ஒப்புரவாக்கும் பணியைச் செய்வார்கள்.

j) இந்தக் கருத்துக்கேற்ற வண்ணமாக அப்போஸ்தலர்களுடைய வாக்கும் உள்ளது. விசுவாசிகளாகிய சபையார், ஒப்புரவாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். தேவனைப் பொருத்த வரையில் இந்த ஒப்புரவாக்குதல் பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகட்கு முன்னரே நிகழ்ந்தது. ஆனாலும் விசுவாசிகள் மாத்திரமே, தேவ கிருபையினாலே இந்த ஒப்புரவாகுதலை ஏற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றனர். மற்ற மனுக்குலம் முழுவதற்கும் தேவனுடைய சாயலாயிருக்கிற கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இந்த பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதைக் குருடாக்கினான். //கொரி 4:4

k) வேதமும் இதற்கு இசைவாக, சாத்தான் யாரையும் மோசம் போக்காதபடி அவனைக் கட்டுவதே ஆயிர வருட அரசாட்சியில் கிறிஸ்துவின் முதற்பணியாகும் எனக் கூறுகிறது. (வெளி 20:3) தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளுக்கு இணங்க, தேவ இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் பொழுது பூமியில் தேவனைப் பற்றிய அறிவு சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிரம்பியிருக்கிறது போல நிறைந்திருக்கும். அப்பொழுது சிறியவன் முதல் பெரியவன் வரைக்கும் எல்லாரும் தேவனை அறிந்துகொள்வார்கள். ஆகையால் கர்த்தரை அறிந்து கொள் என்று ஒருவன் தன் அயலானுக்கும், ஒருவன் தன் சகோதரனுக்கும் போதிக்க வேண்டுவதில்லை. (எபி 8:11) கர்த்தர் கற்பித்த ஜெபத்திலும் “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” உம்முடைய சித்தம் பூமியிலே செய்யப்படுவதாக என்றே வேண்டப்படுகிறது. இதையே தான்,

அப்போஸ்தலரும், “எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவும், சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையவும், அவர் சித்தமுள்ளவராயிருக்கிறார்” என்கிறார். 1தீமோ. 2:4

l) ஒப்புரவாக்குத-ன் இரு கட்ட நிகழ்ச்சிகளிலும், நீதிமுறைமையின்படி எல்லா மனிதரும் தேவனோடு ஒரு மனப்பட்டு, ஒப்புரவாக்கப்பட்டு சர்வ சிருஷ்டியும் முழுசத்திய வெளிச்சத்திலும், அறிவிலும் வளர்ந்து புதிய உடன்படிக்கையின் பாக்கியங்களையும், சந்தர்ப்பங்களையும் பூரணமாக அனுபவிப்பதென்பது ஆயிர வருடத்தின் முடிவிலேயாகும். வேண்டுமென்றே தங்கள் சுய அறிவால் கிறிஸ்து மூலமாய் அருளப்பட்ட இந்த தேவகிருபையைத் தள்ளிவிட்ட எவரும், ஜனத்திலே இராதபடி அழிக்கப்படுவர். கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தினாலும், அவருடைய மகிமையின் பலத்தினாலும், என்றமில்லாமல் அழிக்கப்படுவர். எதிர்கால உயிர்த்தெழுதலும், எந்த நம்பிக்கையுமில்லாமல் அழித்து ஒழிக்கப்படுவர். அப் 3:22; II தெச. 1:9,10

m) மாபெரும் ஒப்புரவாக்குத-ன் பணி நிறைவேறும் பொழுது, பரலோகத்தில் உள்ளவைகளும், பூலோகத்தில் உள்ளவைகளும் தேவ சித்தத்திற்கு இசைந்து கிறிஸ்து மூலமாய் பெற்றுக் கொண்ட கிருபைகளுக்காகவும் தயாளங்களுக்காகவும் ஸ்தோத்தரிப்பார்கள். ஏனெனில் இனி பெருமூச்சு, கண்ணீர், கவலை, மரணம் எல்லாம் ஒழிந்துபோகும். இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் பணியால், நமது மீட்பருடைய ப-யால், தெய்வீக நீதி முறைமை துவக்கப்பட்டு, நித்திய ஜீவனுக்குப் பாத்திரமான யாவரும் தேவனோடு ஒருமனப்பட்டிருப்பார்கள், ஒப்புரவாக்கப் பட்டிருப்பார்கள்.

ஒப்புரவாகுதல் என்ற சொல்லே தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஏற்கனவே ஒரு வேறுபாடோ, மாறுபாடோ இருப்பதை உணர்த்துகிறது. சிருஷ்டிகளுக்கும், சிருஷ்டித்தவருக்கும் வேறுபாடு இல்லாதிருந்தால் ஏற்கனவே ஒருமனப்பட்டிருப்பவர்களை ஒப்புரவாக்க இந்த ஒப்புரவாக்குத-ன் பணி அவசிய மற்றதாயிருக்கும். ஏற்கனவே வேதாகமத்திற்கும், தற்கால சித்தாந்தமாகிய பரிணாமவாதத்திற்கும் முரண்பாடு உள்ளது. பல

ஆண்டுகளாகவே பல்வேறுபட்ட கிறிஸ்துவ மண்டலங்களிலே வித்தியாசமான வேதாந்த தத்துவங்கள் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பரிணாமவாதம், மனிதன் தேவசாய-லும், தேவரூபத்திலும் இருப்பதை மறுக்கிறது. மனிதனின் வீழ்ச்சியையும் மறுக்கிறது. சரியான நீதிமன்றத்திற்கு முன் நிற்கக்கூடிய நிலையில் மனிதன் இருக்கவில்லை என்றும் எந்த வழக்கும் நடத்திடக் கூடிய பாவம் செய்யவில்லை என்றும் அவனுக்கு மரண தண்டனை தீர்ப்பிடப்படவுமில்லை என்றும் கூறுகிறது. மரணம் ஒரு தண்டனை என்று பரிணாமவாதம் கருதுகிறதில்லை. மாறாக பரிணாம வளர்ச்சியின் இன்னொரு படி என்கிறது. மேலும் தேவசாயலையும், ரூபத்தையும் இழந்து, பாவத்திற்குள் வீழ்ந்து படிப்படியாக பலவீனமடைந்ததை மறுத்து, குரங்கு நிலையி-ருந்து மனிதன் படிப்படியாக வளர்ந்து தேவ சாயலையும், ரூபத்தையும் அடைகிறான் என்கிறது. இவ்விதமாய் நினைப்பதால் தேவன் பட்சமாக மனிதனைத் தீர்ப்பிட்டு, அவனைக் கீழான நிலையி-ருந்து, அதாவது பாவ நிலையி-ருந்து மேலான நிலைக்கு கொண்டுவந்த பாவநிவராண ப-யின் மூலமாக உண்டாகும் தேவநீதிதியையும் மறுப்பதோடு பாவ நிவராண ப-செலுத்தப்பட மனிதன் எந்தப் பாவமும் செய்யவில்லை என்கிறது. இவ்விதமான சிந்தனையால், கிறிஸ்து பாவ பரிகாரமாக ப-யாகவில்லை, மாறாக எந்தவொரு தேசபக்தனும் தன் தேசத்துக்காகப் ப-யாவான். இவ்விதமாகத் தன்னுடைய இனத்தை மேம்பாடு அடையவும் விடுதலை அடையவும் உதவிட அவர் தன்னைப் ப-யாக்கினார் என்றும் இவர்கள் கூறக்கூடும்.

ஆனால் தேவ வாக்கானது இந்த வாதத்தை முழுமையாக மறுக்கிறது. அறிவியல் பூர்வமானது என்று, பொய்யாக அழைக்கப்படும் பரிணாமவாதத்திற்கும், வேதாகம போதனைக்கும் இசைவு இருக்க நியாயமில்லை. பரிணாமக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்கள் வேதாமக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனாலும் அநேக கிறிஸ்தவ மக்கள், இப்படிப்பட்ட முரண்பட்ட கொள்கையுடைய பரிணாம வாதத்தையும், வேதத்தையும் இணைக்க வீண்முயற்சி செய்கிறார்கள். எந்தமட்டும் பரிணாம வாதத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அந்த

மட்டும் தேவன் போட்ட விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரத்தி-ருந்து வெகுதூரம் விலகுகிறார்கள். இதனால் எதிரியானவன் ஆயத்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கிற அநேக தவறான கருத்துக்களில் தங்களை இழப்பார்கள். தெய்வ நோக்கைவிட்டு, இப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானவழியிலே சென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள். ஆனாலும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களோ “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தை” உடையவர்களாக அதில் நிலைத்திருப்பார்கள். இவ்விதமாய் வேதாகமம் காட்டுகின்ற ஒப்புரவாகுத-ன் கொள்கையை உறுதியாய் பற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

வேதாகமம், தேவன் தம்முடைய சாய-லும் தம்முடைய ரூபத்தின்படியும் - மனதாலும், ஒழுக்கத்தாலும், மனிதன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாக தெளிவாகச் சான்று பகர்கிறது. அதாவது பூமிக்குரியவனான மனிதன் ஒழுக்கத்திலும், பகுத்தறிவின் சாய-லும் ஆவிக்குரியவரான தன்னைச் சிருஷ்டித்தவருக்கு ஒப்பானவனாக இருந்தான். தேவன் ஆதியிலே தன் சிருஷ்டிகளோடு தொடர்பு கொண்டிருந்ததாகவும், தன்னுடைய கை வேலைப்பாடு என்று அங்கீகரித்ததாகவும், ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகவும், மிகப் பிரியமானதாகவும், மிக நன்றாய் இருந்ததாகவும் வேதம் அறிவிப்பதோடு, பூரணமாயிருந்த ஆதாமுக்கு முன்பாக ஜீவன் அல்லது மரணம், ஏதாவது ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளும்படியாக வைக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகிறது. ஆதாம் மீறதலுக்குட்பட்டபோது அந்த மீறதல் வேண்டுமென்றே பூரண அறிவோடு ஆதாமால் செய்யப்பட்ட செயல். அதனாலே “ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை” என்று வேதம் கூறுகிறது. பாவத்தின் சம்பளமாகிய மரண தண்டனை தொடங்கியதை கூறுகிறது. மனித குலம் முழுவதற்கும் பல நூற்றாண்டுகளாக மரண ஆக்கினைத் தீர்ப்பு தொடர்ந்ததை வேதம் கூறுகிறது. விசுவாசமுள்ள ஆபிரகாமுக்கு தேவன் முழு மனுக்குலத்தையும் சாபமாகிய மரணத் தீர்ப்பி-ருந்து ஆசீர்வாதமாக மாற்றுகின்ற திட்டத்தை உடனடியாக அல்ல, பிற்பாடு வெளிப்படுத்தினார் என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆதி 1:31; 2:17; 3:23; 1 தீமோ 2:14; ஆதி 12:3; 18:18; 3:17.

பாவத்திற்குத் தண்டனையான சாபம், மரணமாயிருப்பதால், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதமானது, மரணத்தினின்று ஜீவனை பெறுவது, அதாவது முடிவில்லாத ஜீவனை பெறுவது என்று பொருளாகும். ஆபிரகாமுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட காரணத்தால் உலகை ஆசீர்வதிக்கும் பணியை நிறைவேற்றுகின்ற இரட்சகர், ஏதாவது ஒருவகையில் ஆபிரகாமின் சந்ததியில்தான் வருபவராக இருத்தல் வேண்டும். இதே வாக்குத்தத்தம் தெளிவாக ஈசாக்கிற்கும், யாக்கோபிற்கும், இஸ்ரவே-ன் புத்திரருக்கும் திரும்பக் கூறப்பட்டது. தீர்க்கதரிசிகளும் கூட, வர இருக்கிறவராகிய மேசியா தமது பாவங்களுக்காக அல்ல, நமது பாவங்களுக்காகத் தன் ஜீவனை மரணத்தில் ஊற்றுகிறவராக, பாவ நிவாரண ப-க்காக கொல்லப்படுகிற ஆடாக இருக்க வேண்டும் என்றும், பாவத்திற்காக ப-யான பின்னர், ப- ஏற்கப்பட்டதையும் அதன் விளைவையும் விவரித்தார்கள்; தற்போது உலகில் இருக்கிற துன்பம், இருள், இருண்ட செய்கைகள், அழகையின் ஓலங்கள் ஆகிய, முதல் பாவ சாப விழுகையின் விளைவுகள் முற்றிலுமாக மாற்றப்படும் என்றும், ஆசீர்வாதங்களும், புதிய ஜீவனும் உலகில் இதுவரை காணாத சந்தோஷமும் வரப்போகிற நீதியின் சூரியனாகிய, அந்த ராஜாவின் இராஜ்யம் ஆரம்பமாகும்போது இந்த மகிமையின் ஆசீர்வாதங்களெல்லாம் தொடரும் என்றும் விளக்கினார்கள். ஏசா 53:10-12; 35; 60; 61

அப். பேதுரு பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டுப் பேசும்போது, மனிதன் குரங்கி-ருந்து படிப்படியாக முன்னேறி பரிணாம வளர்ச்சியாலே பூரணம் அடைந்தான் என்று கூறவில்லை. மாறாக, இதற்கு எதிரிடையாக, கிறிஸ்து சகலருக்கும் மீட்பைக் கொண்டுவர ப-யிடப்பட வேண்டும் என்று, தேவன் தம்முடைய தீர்க்க தரிசிகள் எல்லாருடைய வாக்கினாலும் முன்னறிவித்தார். முன்னறிவித்தபடியே, இறுதியாக கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையில் இளைப்பாறுத-ன் காலம் வரும்போது எல்லாம் சீர்பொருந்தப் பெறும். (அப். 3:19-21) அப். பேதுரு “உலகத்தோற்ற முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வாக்கினாலும் முன்னுரைத்தவைகள் எல்லாம் நிறைவேறித்தீரும் காலம்” என்று சொல்லுவதைப் பரிணாமக் கொள்கையோடு

இணைத்துச் சிந்திப்பார்களேயானால், அப்படிப்பட்டவர்கள் காரண காரியம் அறியாதவர்கள், ஏனென்றால் மனிதனின் பூர்வீக நிலைமை குரங்காக அல்லது அதற்கு கீழான நிலைமையாக இருக்குமானால் அப்போஸ்தலர்கள் சொல்லுகின்ற நம்பிக்கை நிறைந்த இளைப்பாறுத-ன் காலங்கள், முன்னிருந்த சீரான நிலைக்கு வருதல் ஆகியவை கே-க் கூத்தாக, முட்டாள்தனமாக இருக்கும்.

அப்போஸ்தலரின் வார்த்தை பரிணாமக் கொள்கைக்கும் முற்றிலும் மாறாகவும் ஒருமனப்படுதல், ஒப்புரவாகுதல் என்கிற வேதத்தின் கொள்கைக்கு மிகவும் இசைவாகவும் இருக்கிறது. பாவத்தின் கீழ் விற்கப்பட்ட மனுக்குலம் பாவத்திற்கு அடிமையாகி, பாவத்தினால் அதாவது ஆதாமின் முதல் கீழ்ப்படியாமையினால், உண்டான பாவத்திற்குத் தண்டனையாக மரணத்தினால் செத்துக் கொண்டே சாகிறது. பேதுரு பிரசங்கம் பண்ணின சீர்திருத்த-ன் காலத்தைப் பற்றிய நற்செந்தியைக் கூறும்பொழுது நன்மையான மேன்மையான மாபெரும் காரியம் ஒன்று இழக்கப்பட்டதென்றும், அது கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது மீட்கப்பட்டு, இந்த மீட்பு பூரணமாகி அதன் விளைவால் யாவும் சீர்திருத்தப்படும் என்றும் கூறினார். தேவ ஆவியின் ஏவுத-னாலே இந்தச் சீர்திருத்த-ன் நம்பிக்கை எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுக்கும் ஏற்பட்டதினால் அவர்கள் யாவரும் இதைப் பிரகடனப் படுத்தினார்கள்.

இதுபோலவே எல்லா அப்போஸ்தலர்களும், தேவ தயவி-ருந்து மனிதன் விழுந்ததி-ருந்து தேவ நீதிக்கு இசைவாக ஒப்புரவாகுதலுக்கு கிறிஸ்துவின் சிலுவை வரை குறிப்பிடுகின்றனர். அதன் பிறகு, கர்த்தரை அறிகிற அறிவின் சந்தர்ப்பத்தின் மூலம், மனுக்குலம் முழுவதும் ஆசீர்வதிக்கப்படக்கூடிய காலமாகிய ஆயிர வருட யுகத்தைக் குறித்தும், தேவனோடு ஒப்புரவாகுதலுக்கு உதவி செய்வது குறித்தும் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். கிறிஸ்துவின் சரீரமாகவும், மணவாட்டியாகவும், கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்பட்ட ப-யின் மூலம் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிற வேலையில் மேசியாவுக்கு உதவிட தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபையைக் கூட்டிச் சேர்க்க தகுந்த காலம் இந்த யுகம் என்பதையும் எல்லோரும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றனர்.

அப்-பவுல் இதுபற்றிக் கூறுவதைக் கவனிப்போம். “ஒரு மனிதனுடைய கீழ்ப்படியாமையினாலே இவ்வுலகில் பாவமும், பாவத்தின் விளைவால் மரணமும் பிரவேசித்தது.” ஆதி பெற்றோரிடமிருந்து பாவமும், பாவ சுபாவமும் ஆண்டு வந்ததால் எல்லாரும் பாவிசெய்தனர். அப்-பவுல், பேதுரு மற்றும் ஏனைய தீர்க்கதரிசிகள் பரிணாமவாதக்காரர்கள் அல்ல. பவுல் சவிசேஷத்தின் பிரதான நம்பிக்கையைக் குறித்து கூறுகிறாதவது: “நாம் பாவிசெய்திருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப் பண்ணுகிறார். இப்படி நாம் அவருடைய இரத்தத்தினாலே நீதிமாண்களாக்கப்பட்டிருக்க, கோபாக்கினைக்கு நீங்கலாக அவராலே நாம் இரட்சிக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமாமே.” (ரோம. 5:8-9) மனுக்குலம் முழுவதும் தேவ கோபாக்கினைக்கு உட்பட்டிருந்ததாக உறுதியாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது; கிறிஸ்துவின் இரத்தமே அதி-ருந்து காக்கவல்லது என்றும், நமது நிமித்தமே அவர் ப-யானார் என்றும் அந்தப் ப-யே தேவ அன்பையும் வெளிப்படையாகக் காண்பிக்கிறதாக இருக்கின்றது என்றும் அறிவிக்கப்படுகிறது. இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் பணியே யாவற்றையும் முற்சீருக்குக்குக் கொண்டுவர காரணமாயிருக்கிறது என்றும் அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். “மனுஷனாலே பாவமும் (ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால்) பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்தது போலவும், எல்லாமனுஷரும் பாவஞ் செய்தபடியால், மரணம் எல்லாருக்கும் வந்தது போலவும் இதுவுமாயிற்று.” “ஆகையால் ஒரே மீறுத-னால் எல்லா மனுஷருக்கும் ஆக்கினைக்கு ஏதுவான தீர்ப்பு (மரணத் தீர்ப்பு) உண்டானது போல, ஒரே நீதியினாலே எல்லா மனுஷருக்கும் ஜீவனை அளிக்கும் நீதிக்கு ஏதுவான தீர்ப்பும் (திருத்திய தீர்ப்பு) உண்டாயிற்று. அன்றியும் ஒரே மனுஷனுடைய (ஆதாம்) கீழ்ப்படியாமையினாலே அநேகர் பாவிசெய்து கோபு ஒருவருடைய (இயேசு) கீழ்ப்படித-னாலே அநேகர் நீதிமாண்களாக்கப் படுவார்கள்.” (புதிய உடன்படிக்கை வாய்ப்பினால்) ரோம. 5:12, 18, 19

இதே அப்போஸ்தலர் ஒப்புரவாகுதலைப் பொருத்தமட்டில் நாம் பாவிசெய்திருக்கையில் தேவ குமாரனின் மரணத்தால், நாம்

ஏற்கனவே தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம் என்று இறந்த காலத்திலே இதன் நிச்சயத்தை எடுத்துக் காண்பிக்கின்றார். (ரோ. 5:10) இவ்விடத்திலே பாவி தன் பாவத்தை உணர்ந்து தேவனிடத்தில் ஒப்புரவாகுதலை காண்பிக்காமல், எதிரிடையாக நம் சுயமுயற்சியினால் இது நிறைவேறாமல், நாம் பாவிசெய்திருக்கையில் கிறிஸ்துவினாலே இது நிறைவேறிற்று என்கிறார். தலையும், மணவாளனுமாயிருக்கிற கிறிஸ்துவினால் சபை, மகிமைப்படுத்தப்பட்டு உலகை ஆசீர்வதிப்பதாக எடுத்துக் காண்பிக்கிறார். இதில் கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவன் காண்பிக்கின்ற கிருபையின் அறிவை எல்லாரும் அடையும்படியான திட்டத்தையும், ஏதேனில் இழந்தவற்றை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று சிருஷ்டிகரோடு, ஒருமனப்பட்டு தேவதயவினால் ஆயிர வருட அரசாட்சியில் மீண்டும் சீர்திருந்தப் பெறும் திட்டத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

ரோம. 8:17-24ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்தைக் கவனிக்கவும். இங்கே அப்போஸ்தலர், சபைக்குரிய விசேஷித்த இரட்சிப்பையும், அதன் பிறகு ஏகமாய்த் தவிக்கிற சிருஷ்டியாகிய உலகத்திற்கு வருகிற இரட்சிப்பையும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறார்; தற்காலத்தில் கிறிஸ்துவுடன் பாடுகளை சகிப்பதில் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் மகிமையில் பங்கு பெறுவார்கள் என்று கூறிகிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரராகிய சபையின் கவனத்தைத் திருப்புகிறார்; வரப் போகிற மகிமையை ஒப்பிடும்போது, தற்கால பாடுகள் ஒரு பாடல்ல என்றும் உறுதியளிக்கிறார்; வேத புத்திரர் வெளிப்பட காத்துக் கொண்டிருக்கிற, தவித்து பிரசவ வேதனைப்படுகிற சர்வ சிருஷ்டிக்கும், சபையின் பாடுகள் நிறைவடைந்து மகிமையடைவது ஒரு அடிப்படையாக இருக்கும் என்றும் கூறுகிறார்.

தேவபுத்திரர் யாரென்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை. உலகம் அவர்களை அறியவில்லை. அவர்களுடைய தலையாகிய கிறிஸ்துவையும் உலகம் அறியாது. “உனக்குள் சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமிற்கு சவிசேஷமாய் முன்னறிவித்தபடி (கலா 3:8, 16, 29) தேவன் ஆபிரகாமுக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தத்தினாலும், உலகம் ஆசீர்வாதமான ஒரு பொற்காலத்தை நோக்கி போகிறதென்று வெகு ஆவலாக அந்த ஆசீர்வாதத்தின்

காலத்தை அவர்கள் நிச்சயமற்ற தன்மையோடும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் தேவ புத்திரர் வெளிப்படவும், தேவ குமாரர்களாகிய சபை, மகிமைப்படவும் தேவனுடைய நியமனத்தால் ராஜாக்களும், ஆசாரியர்களுமாக நியாய விசாரணை தொடங்கும் ஆயிரவருட அரசாட்சியைக் குறித்தும் அது அமையும் முறை குறித்தும் அறியாமல் இருக்கிறார்கள்; ஆனால் அந்த நாளுக்குக் காத்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுவதில்லை.

மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறாதவது : ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினாலே மனுக்குலம் முழுவதும் மாயைக்குட்பட்டிருக்கிறது. தேவ ஏற்பாட்டின்படி நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவத்திற்கு ஒரு ப-செலுத்தப்பட்டிருப்பதால், மனுக்குலம் பாவத்தின் அடிமைத் தனத்தி-ருந்தும் அதன் தண்டனையாகிய மரணத்தி-ருந்தும் விடுதலையாகி (வியாதி, வருத்தம், துன்பம் அகியவற்றி-ருந்து விடுதலையாகி) தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சுதந்திரமாகிய மகிமையின் சுதந்திரத்தை (வியாதி, சோதனை, வருத்தம், துன்பம் ஆகியவைகளி-ருந்து விடுதலை) அடைவார்கள். முதல் மனிதனின் கீழ்ப்படியாமையினால் மனுக்குலம் சுயாதீனத்தை இழந்தது. மோசே நிழலாக காண்பித்த பெரிய தீர்க்கதரிசியும், இரட்சகருமாகியவரால் கல்வாரியில் செலுத்தப்பட்ட மகா ப-யினால் ஒப்புரவாகுதலை நிறைவேற்றி முடித்ததால் இந்த சுயாதீனத்துக்கு திரும்பும் கிருபையை மானிடர்கள் பெறுவார்கள். (அப். 32:22, 23) ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற சபையாரும் ஒப்புரவாக்கப்பட்டு காணப்பட்டாலும், முழு உலகம் ஒப்புரவாகும் வரை இந்த ஒப்புரவாகுத-ன் பணி நிறைவடையாது. ஆகவே அப்போஸ்தலன், காணப்படுகிறதை நம்புகிறது நம்பிக்கை அல்ல என்றும், நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திர சவிகாரத்தைக் காணும் முன்பே நம்புவோமேயானால் அது வருகிறதற்குப் பொறுமையோடே காத்திருப்போம் என்கிறார். (ரோம. 8:23-25)

ஒப்புரவாகுத-ன் இரண்டு பணிகள் :

1. அநீதியை அகற்றி நீதியை உண்டாக்குதல்

2. பிரிந்திருக்கிறவைகளை நமது கர்த்தராகிய இயேசு

கிறிஸ்துவின் புதிய உடன்படிக்கையினால் மத்தியஸ்தம்

பண்ணி, தேவ திட்டத்தின்படி இசைவுள்ளவர்களாக்கி, ஒரு மனப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருதல்.

தகப்பனாகிய ஆதாம் பூரண மனிதனாக இருக்கும்போது, தமது சிருஷ்டிகருடைய எல்லாக் கட்டளைக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்ததால், அவர்களுக்குள்ளே ஒரு உடன்படிக்கை இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அது வெளியாக்கப்படவில்லை. பூரண ஜீவனை ஆதாமுக்குக் கொடுத்ததோடு பூமியிலுள்ள யாவற்றையும், பறவைகளையும், மிருகங்களையும் ஆளும்படியாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. அதே சமயத்தில் ராஜாதி ராஜாவாகிய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனால் அருளிச் செய்த இந்த ஆசீர்வாதங்களை இழக்க நேரிடும் என்பதே அந்த உடன்படிக்கையின் சாரம். அதாவது நிபந்தனையின்பேரில் நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டது. நிபந்தனையை மீறியதால் மரணத்தீர்ப்பை வருவித்துக் கொண்டான்.

ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினாலே, மரண தண்டனை என்னும் மாபெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது. இதற்கு நிவாரணமாக தேவாதி தேவன், ஒரு புதிய உடன்படிக்கையின் மூலம் ஒரு மீட்பை ஏற்படுத்தினார். இந்த புதிய உடன்படிக்கையின் மூலமாக தேவன் ஒரு புறமாகவும், புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து மத்தியிலும், தண்டனைக்குட்பட்ட பாவிக்கள் மறுபுறமாகவும் ஒப்புரவாகுதல் நியமிக்கப்பட்டது என அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த மத்தியஸ்தரின் பணியைக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து செய்யும் முன்னர், அவருடைய புதிய உடன்படிக்கையை தம்முடைய விலை மதிப்பற்ற இரத்தத்தினால், முத்திரையிடுவது அவசியமாயிற்று. (மத்.26:28; மாற். 14:24; எபி 7:22; 9:15-20) இதுவே புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தம். தேவன் தமது நீதியின்படி எந்தப் பாவியுடனும் நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ, ஒரு மத்தியஸ்தன் மூலமாகவோ சிபாரிசின் மூலமாகவோ, மரண தண்டனையை மாற்றி மன்னிப்பு அளிக்கமாட்டார். தேவ நீதி நினைவு கூறப்பட வேண்டும். நிறைவேறித் தீரவேண்டும். எனவே இயேசுவின் மரணத்தால்தான் புதிய உடன்படிக்கை முத்திரையிடப்படுகிறது. அதன் மூலம் தேவனுக்கும், மனிதனுக்கும் ஏற்படுகிற ஒப்புரவாகுதல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. மத்தியஸ்தரும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்.

தேவனோடு இசைவாகுதல், அவரோடு ஒப்புரவாகுதல் என்பது இயேசுவின் மரணத்துக்கு முன் முடியாததாக இருந்தது. இப்பொழுதோ கிறிஸ்து தமது விலைநேப்பெற்ற இரத்தத்தால் முதல் மீட்பைப் பெற்றுத் தந்தார். எனவே யார் தேவனிடம் நெருங்க, இசைய (ஒரு மனப்பாடு) ஒப்புரவாக விரும்புகிறார்களோ அவர்களெல்லாம் புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் (இயேசு கிறிஸ்து) மூலமாக மட்டுமே ஒப்புரவாகலாம். “நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னையல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.” (யோவா 14:6.) இந்தக் காரணம் கொண்டு கிறிஸ்துவின் ஜீவ ப-க்கு முன் ஜீவித்தவர்கள் “ஊழியக் காரர்கள்” என்றும் தேவனுடைய “நண்பர்கள்” என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். எவரும் இந்த உன்னதமான தேவகுமாரர் என்ற மேன்மையான நிலைமைக்கு வரவில்லை. மேலும் தேவ தயவும், நித்திய ஜீவனும் வேறு யாருக்கும் வாக்களிக்கப்படவுமில்லை. யோவா. 1:12; மத் 11:11.

தேவனுடைய நீதிக்கு ஆதாரமான பாவநிவாரண ப-யின் மகத்துவத்தை அறியாதவர்கள், தேவனுடைய நீதியை நிலை நாட்டுவதைக் குறித்தும், ஒப்புரவாகுத-ன் (ஒரு-மனப்-பாடு) அடிப்படைகளை நிறைவேற்றுவது குறித்தும் அறியாதிருக்கின்றனர். இயேசுவின் ப-யை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் கூட, புதிய உடன்படிக்கையின் முத்திரை, மனிதன் தேவனிடத்தில் ஒரு-மனப்-பாடு அடைவதன் இசைவை உணராது இருக்கிறார்கள். புதிய உடன்படிக்கைகையின் மூலமாக மனிதர் தேவனோடு ஒப்புரவானவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

விசுவாசத்தினாலே, ஒப்புரவாகுதல் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் உடனடியாக ஏற்பட்டு விடாது. விசுவாசத்தைக் கொண்டு உடனடியாக ஒப்புரவாகுத-ன் பணி தொடங்கலாம். ஆனால் தேவனுக்கும், மனிதருக்கும் இடையே ஏற்பட வேண்டிய ஒருமைப்பாடு தேவதிட்டப்படி இன்னும் விரிவானது. மகா உன்னதமானது. நீதிபராகிய தேவனுடைய நியாயப் பிரமாணத்தின்படி நீதியை நடப்பித்து, மத்தியஸ்தர் மூலமாகத் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பி ஒரு மனப்பட விரும்புகிறவர்கள், பிதாவினால் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில் யாவரும் அபூரணராய் இருக்கிறார்கள். இவர்களை

சீர்பொருந்தச் செய்வது மத்தியஸ்தரின் (தலையும் சரீரமும்) பணியாயிருக்கிறது. பாவ நிவாரண ப-யைச் செலுத்தியதின் மூலமாக பாவினை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனாலும் தேவப்புத்திரராக ஏற்றுக் கொள்வதும், நித்திய ஜீவனை அளிப்பதும், அழிவி-ருந்து விடுதலையாவதும், இந்த மீட்புக்காக, தம்மையே ஜீவ ப-யாகத் தந்த இந்த மாபெரும் பரிசினை மனுக்குலம் முழுவதும் தெளிவாகத் தெரிந்நிருப்பது மாத்திரமல்ல, உடனடியாக அவரது வழியை ஏற்றுக் கொண்டு மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுபெரும் அடைய புத்தியுள்ள ஆராதனை செய்கிறவர்களாயும் ஆகவேண்டும். மனிதகுலம் முழுவதும் பிதாவின் பிரதிநிதியாக மனதாலும், நடத்தையாலும் பூரணப்படவேண்டும். இப்படி அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் மத்தியஸ்தரின் பணியாகிய ஒப்புரவாகுதலை மெய்யாகவே நிறைவேற்றி முழு மனுக்குலத்தையும், கிறிஸ்துவினாலே பூரணப்படுத்தி தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு மனப்பட்டிருப்பார்கள்.

மத்தியஸ்தரின் இந்த மகத்தான பணி ஆயிரம் வருட யுகம் நெடுகிலும் நீடிக்கும். இந்த நோக்கத்திற்காகவே மேசியாவின் இராஜ்ஜியம் பூமியில் எல்லா அதிகாரத்தோடும் வல்லமையோடும் நிறுவப்படும். இந்த நோக்கத்திற்காகவே அவர் ஒவ்வொரு தீய சக்தியையும் கீழ்ப்படுத்தி ஆளுகை செய்ய வேண்டும். ஆனால் பூமி முழுவதும் மெய்த்தேவனின் தெய்வீக அன்பு, கிருபை ஆகியவற்றை அறிய தடையாயிருக்கிற தடைக்கற்களை அகற்றி யார் ஒருவன் தேவனிடத்தில் திரும்ப விரும்பினாலும் திரும்பும் வகையில், புதிய உடன்படிக்கை இருக்கும். புதிய உடன்படிக்கையின்படி இந்த மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் பணி தேவ அதிகாரம் பெற்று, தேவனோடு கிறிஸ்து மூலமாய் இசைந்திருக்க விரும்பும் யாவரையும் ஆசீர்வதித்து புணர்வாழ்வளிப்பதும், அதே சமயத்தில் ஆயிர வருட ஆட்சியின் மகிமையான சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் தேவ ஏற்பாடாகிய ஒப்புரவாகுதலை மறுத்து எதிர்ப்பவர்களை ஜனத்தி-ராதபடிக்கு என்றென்னும் அழித்து விடுவதும் நிறைவேறும். அப். 3:23; மத். 25:41,46; வெளி 20:9, 14,15; நீதி. 2:21-22

ஆயிர வருட அரசாட்சிக் காலத்தில் ஒப்புரவாகுத-ன்

நோக்கத்திற்காக தேவன் ஏற்பாடு செய்து வைத்திருக்கிற திட்டம் முழுமையாய் நிறைவேறி முடிவடையும்போது, அது ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவு காலமாயிருக்கும். அப்போது பாவிகளும் கலக்காரர்களும் இல்லாமல் போவதால், இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அந்த மத்தியஸ்தம் செய்யும் பணியும் இல்லாம-ருக்கும். வேண்டுமென்றே பாவிகளாக ஜீவித்தவர்கள் சங்கரிக்கப்படுவார்கள். தேவனோடு இசைந்திருக்க விரும்புகிறவர்களெல்லாம் பூரணமடைந்திருப்பார்கள். அப்பொழுது நமது கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசனமாகிய “அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப்பார், இனி மரணமூலில்லை, துக்கமூலில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமூலில்லை, முந்தினவைகள் (முந்தின நிலைமைகள்) ஒழிந்து போயின என்று விளம்பினது” என்பதும் நிறைவேறும். வெளி 21:4; சங். 67:1-7

மாபெரும் இராஜாவும் மத்தியஸ்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது பணியை முடித்து பிதாவுக்கு யாவற்றையும் ஒப்புவிப்பார் என்று அப்போஸ்தலர் (1 கொரி 15:24-28) விளக்கினது போல மனுக்குலம் முழுவதற்கும் செய்த மீட்புப் பணியில் என்னென்ன நிரந்தரமான விளைவுகளை எதிர்பார்க்கலாம்?

(1) புதிய உடன்படிக்கையை தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தால் முத்திரையிட்டு அந்த உடன்படிக்கையின் கிருபைகள் மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் கிடைக்கும்படியாக செய்தல்.

(2) “சிறு மந்தைக் கூட்டம்” ஒப்புரவாகுதலை அல்லது தேவனோடு இசைவை ஏற்படுத்துகிற “ஒரு ராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டம்.” “நற்கிரியைகளில் வைராக்கியம் காட்டியவர்கள்,” தேவ ஊழியத்தில் தங்கள் ஜீவனையே கொடுக்க முன்வந்தவர்கள், தங்கள் மீட்பரை மெய்யாகப் பிரதிப-ப்பவர்கள், தேவ ஏற்பாட்டினாலே ஆயிர வருட அரசாட்சியில் உடன் சுதந்தரராக இருக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றவர்கள், இவர்கள் தேவ சாயலை அடைவார்கள். (1 பேது 2:9,10; தீத்து 2:14; ரோம. 8:29)

(3) முழு சீர்திருத்தமும் முழு ஒருமனப்பாடும் கொண்ட சந்தோஷ பரிபூரண மனிதர்களால் பூமி நிறைந்திருக்கும். எல்லா மனுக்குலமும் தெய்வ சித்தப்படி தேவ தயவு அடைகிறதற்கு

விருப்பமாக இருப்பார்கள். எல்லாரையும் சீர்திருத்தி நீதியில் கற்பிக்கப்பட்டு தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிக்கும் ஆவியில் முழுக்கட்டுப்பாட்டுடன் இருப்பதோடு, பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளாகிய அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, விசுவாசம், சாந்தம் ஆகிய குணங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். அதனாலே குற்றமற்றவர்களும், யாவரும் எந்தக் குற்றமும் சாட்டக்கூடாதவர்களுமாய், எந்தச் சோதனைகளையும் தாங்கக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

(4) தேவ தயவு பெறத் தகுதியற்றவர்கள், பூமியை கெடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள், பூமியில் யாவருக்கும் உபகாரம் செய்யாதவர்கள், தங்கள் சிருஷ்டிகரை மகிமைப் படுத்தாதவர்கள் ஆகிய மற்ற எல்லா வகுப்பினரையும் அழித்துப் போடுதல்.

இப்படியாக ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவில் உலகம் தேவனோடு ஒரு மனப்பட்டு முழுமையாக தேவ தயவைப் பெற்றிருக்கும். ஆதாம் பாவம் செய்யும் முன்பு இருந்த நிலைமையாகிய பரிபூரண நிலையில் தேவனோடு ஒருமனப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதுடன் தீமை என்ன, அதனால் வரும் விளைவுகள் என்ன என்பதை அறிந்து உணர்ந்த அனுபவமும் அவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கும். பாவம், பாவ வாழ்க்கை, ஞானம், நீதியை நாடுதல், அதனால் உண்டாகும் லாப நஷ்டங்கள் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றிருப்பார்கள். ஆதாம் உண்டாக்கப்பட்டபோது இருந்ததை விட பல துறைகளிலும் பல நுண்ணறிவுகளைப் பெற்று திறமையையும், அறிவையும் வளர்த்திருப்பார்கள். இந்த பிரயோஜனமான பாடங்களை மனிதர்கள் மாத்திரமல்ல, பரிசுத்த தேவதூதரும் தேவநீதி, அன்பு, ஞானம், வல்லமை ஆகியவற்றின் சமத்துவத்தை சாட்சியாகக் கண்டுகளிக்க வாய்ப்புண்டு. இந்தப் பாடங்களை எல்லாரும் கற்ற பிற்பாடு இந்த அண்டவெளியிலே மற்ற கிரகங்களிலே இனி சிருஷ்டிக்கப்படப் போகிற யாவரும் கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இனி யுக யுகமாய் நீடிக்கப்பட்டு நிரந்தரமாக இருக்கப்போகின்ற காலங்களில் மைய வரலாறாக சொல்லப்படுவது யாதெனில் கல்வாரியில் நிறைவேற்றப்பட்ட மாபெரும் ஈடுப- ,

அதனால் உண்டான மீட்பும், ஒப்புரவாகுதலும், தேவனுடைய அன்பும், நீதியுமாகிய சகலமும் சர்வ சமம் என காண்பிக்கப்படுதலும் ஆகும்.

இந்த ஒப்புரவாகுதல் என்கிற பாடம் மிக முக்கியமானது என்பதாலும், கர்த்தரின் பிள்ளைகள் அநேகர் அதைச் சரிவர புரிந்து கொள்ளாததாலும் சரியான தத்துவத்தை புரிந்து கொள்ள அநேக தடைக்கற்கள் இருப்பதாலும், இந்த நூ-ல் கீழ்க்காணும் பகுதிகளாக அவற்றைப் பிரித்து தொகுத்துத் தருகின்றோம்.

1. ஒப்புரவாகுதல் திட்டத்தின் ஆசிரியராகிய சர்வல்லமையுள்ள (யேகோவா) தேவன்.

2. விழுந்து போன மனிதர் யாவருக்கும் மத்தியஸ்தராக இருந்து தம்முடைய ஜீவ ப-யாலே சமாதான காரணராகி ஒப்புரவாகுதலை செய்து அதனால் உண்டாகும் விசேஷ நன்மையான பலன்களை எல்லாரும் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாக செய்தவர்.

3. பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக தேவனோடு ஒப்புரவாகி அதன் ஆசீர்வாதங்களை மனுக்குலம் அடைதல்.

4. யாருக்காக இந்த மாபெரும் திட்டமாகிய ஒப்புரவாகுதல் தீட்டப்பட்டதோ அந்த மனுக்குலத்தைப் பற்றியவை.

5. ஒப்புரவாகுத-ல் மூல அல்லது மையக் கருத்தாகிய ஈடுப-, மீட்புக்கிரயம்.

இந்தப் பாடங்களை தொடர் சிந்தனையாக தொகுத்துப் படிப்பதின் மூலம் தேவ திட்டம் நமக்கு தெளிவாகவும் முறைமையாகவும் முழுமையாக திருப்தியளிப்பதாகவும் இருக்கும் என்று நம்புகிறோம். அதோடு மிக முக்கியமான இந்த ஒப்புரவாகுத-ல் பாடத்தைப் பற்றி நினைக்கப்பட்ட தவறான கருத்துக்களைப் போக்குவதோடு எந்த மனிதனுடைய கருத்தையும் விசுவாசத்தையும் கொண்டு நோக்காமல் தேவ வார்த்தையைக் கொண்டே நோக்க வேண்டும். மனித கற்பனைகளை விட்டுவிட்டு, ஏற்கனவே கூறப்படுகிற பொதுவான தத்துவங்களை மனதில் கொள்ளாமல், தேவனுடைய ஆலோசனையை ஏற்று, தேவப் பார்வையில் தேவ வார்த்தையின் போதனையை அறியும் ஆவலோடு

தேடுகிறவர்கள் கண்டடைவார்கள். தட்டுகிறவர்களுக்கு திறக்கப்படும் என்ற மாபெரும் போதகர், இதோ இதனை திறக்கிறார். “அவர்கள் கர்த்தராலே போதிக்கப்பட்டு இருப்பார்கள்.” ஏசா. 54:13

அ அ